

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

“*Ἴνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν*”

Ἰούνιος 2019
ἔτος 44ο
ἀρ. φύλ. 725

Γραφεία:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Διήμερη έκδρομη

Τὸ Σάββατο τῶν ψυχῶν καὶ τὴν Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς 15 & 16 Ἰουνίου ἀντιστοίχως θὰ πραγματοποιηθῆ διήμερη προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ σὲ μονῆς τῆς Β. Εὐβοίας (Ἅγιος Ἰωάννης Ῥώσος, Ὁσιος Δαυῖδ, Ἁγία Εἰρήνη Χρυσοβαλάντου).

Δηλώσεις συμμετοχῆς τὸ ἀργότερο μέχρι τὴν Παρασκευὴ 14 Ἰουνίου τὸ μεσημέρι.

Περισσότερες πληροφορίες στὰ τηλ.: 210 52 30948, 6987 353063.

Βραδυνὸ Ἐπικοινωνίας

Τὴν Κυριακὴ 23 Ἰουνίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ. θὰ πραγματοποιηθῆ βραδυνὸ ἐπικοινωνίας ἐπὶ τῆ λήξει τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 2018-19.

Ἡ ἐκδήλωση περιλαμβάνει προσφορὰ παγωτοῦ καὶ πολιτιστικὸ πρόγραμμα πού θὰ ἀποδώσῃ ἢ χορωδία «Ἐπάλξεις» καὶ σύντομη ὁμιλία γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ κοινοτικὴ ζωὴ.

Ἐκδρομὴ στοὺς ἐξωτερικοὺς

Ἡ ἐκδρομὴ τῆς Ε.Χ.Ε. στοὺς ἐξωτερικοὺς θὰ γίνῃ ἐφέτος σὲ ἀξιοθέατα καὶ μοναστήρια τῆς Ρουμανίας ἀπὸ 22 ἕως 29 Αὐγούστου.

Κατασκήνωση στὴν Ἡλεία

Ἡ κατασκηνωτικὴ περίοδος στὴν Σκαφιδιὰ Ἡλείας ἐφέτος θὰ εἶναι ἀπὸ 30 Ἰουλίου ἕως 20 Αὐγούστου.

Πληροφορίες καὶ δηλώσεις συμμετοχῆς γιὰ τὴν ἐκδρομὴ καὶ γιὰ τὴν κατασκήνωση στὰ τηλ.: 210 52 30948, 6987 353063.

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

Στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων:

Κάθε Σάββατο βράδυ στὶς 7:00 μ.μ. γίνονται συγκεντρώσεις νέων μὲ ὁμιλία καὶ στὶς 8:00 μ.μ. πρόβα χορωδίας.

Καθημερινῶς παρέχονται δωρεὰν ὠφέλιμες γνώσεις ξένων γλωσσῶν, ἀρχαίων ἑλληνικῶν, ὑπολογιστῶν, μουσικῆς καὶ διοργανῶνται τακτικὰ πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις καὶ ἐκδρομές.

σ.σ. Οἱ δραστηριότητες θὰ συνεχιστοῦν κατὰ τοὺς μῆνες Ἰούνιο καὶ Ἰούλιο.

Πληροφορίες στὰ τηλ.: 210 52 30948, 6936 901606.

Οἱ Ἐπάλξεις Αἰγάλεω

Στὴν αἴθουσα τοῦ Συλλόγου «Ἁγία Μαρία Μαγδαληνῆ» στὴν ὁδὸ Ἀναγεννήσεως 19 στοὺς Αἰγάλεω, κάθε Τρίτη βράδυ στὶς 7:00 μ.μ. ψάλλεται Ἱερὰ Παράκληση στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο καὶ ἐν συνεχείᾳ γίνονται ὀρθόδοξες ὁμιλίες καὶ πραγματοποιοῦνται διάφορες δραστηριότητες, οἱ ὁποῖες θὰ συνεχιστοῦν καθ' ὅλην τὴν διάρκειά τοῦ καλοκαιριοῦ.

Τὴν Δευτέρα 1 Ἰουλίου καὶ ὥρα 8:00 μ.μ. θὰ γίνῃ ἡ καθιερωμένη Καλοκαιρινὴ Ἐκδήλωση τῶν Ἐπάλξεων Αἰγάλεω μὲ προσφορὰ παγωτοῦ καὶ μουσικοχορευτικὸ πρόγραμμα στὸν προαύλιο χῶρο τοῦ Ἱ. Ν. Ἀγ. Σπυριδῶνος Αἰγάλεω.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες μας τοῦ Αἰγάλεω καὶ τῶν γύρω περιοχῶν νὰ βοηθήσουν στὴν προετοιμασία τῆς παραπάνω ἐκδηλώσεως καὶ νὰ συμμετέχουν ἐνεργῶτερα στὶς δραστηριότητες πρὸς ὠφέλειά των.

Πληροφορίες στὸ τηλ.: 210 59 82573,
κ. Μαγδαληνὴ Κόκορη, ἱατρός-θεολόγος.

Εἴσοδος ἐλεύθερη. Σὰς περιμένομε.

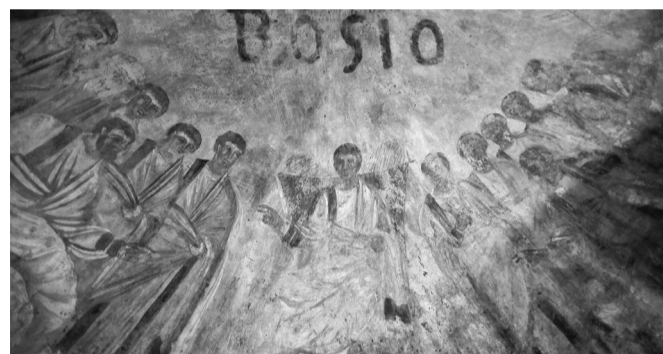
Γιὰ μιὰ δίκαιη πολιτεία

Οἱ ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, ὅλοι οἱ καλοπροαίρετοι ἄνθρωποι θέλουν καὶ ἐπιδιώκουν νὰ ζοῦν σὲ μιὰ δίκαιη καὶ εὐνομούμενη πολιτεία, ὥστε νὰ αισθάνονται ἀσφαλεῖς καὶ ἐλεύθεροι γιὰ τὴν πραγμάτωση τοῦ δημιουργικοῦ καὶ κοινωνικοῦ τῶν ἔργου.

Μιὰ τέτοια πολιτεία εἶχαν ὁραματιστῆ καὶ προσαποῦσαν νὰ βιώσουν οἱ ἀρχαῖοι μας πρόγονοι. Ὁ Πλάτων μάλιστα καὶ ὁ Ἀριστοτέλης εἶχαν ἰδιαίτερος ἀσχοληθῆ μὲ τὸ θέμα αὐτό, ὁ πρῶτος στὴν Πολιτεία του καὶ ὁ δεύτερος στὰ Πολιτικά του. Γενικῶς, στὶς ἀρχαῖες ἑλληνικὲς πόλεις-κράτη οἱ κάτοικοι δὲν θεωροῦντο ὑπήκοοι ἀλλὰ πολῖτες, φορεῖς δηλαδὴ τοῦ πολιτεύεσθαι, ἀφοῦ ὁ δῆμος τῶν καὶ ὄχι κάποιον ἄτομο ἦταν ὁ ῥυθμιστὴς τῶν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν τῶν θεμάτων.

Παρ' ὅλον ὅμως τὸν δημοκρατικὸ καὶ πολιτικὸ τῶν πλοῦτο, οἱ ἐπιμέρους πολιτείες δὲν μπόρεσαν

νὰ πραγματώσουν τὸ ὄσιον, τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ δίκαιον ἀλλὰ σπαράζονταν ἀπὸ ἐσωτερικὲς ἀναταραχές, πολλὲς ἀδικίες καὶ πολλαπλοὺς ἀνταγωνισμοὺς. Μόνον ὅταν ἦρθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης ἴδρυσεν ἐπὶ τὴν γῆ τὴν νέα Του πολιτεία καὶ τὴν θεμελίωσεν μὲ

συνέχεια στή σελ. 2

Πορίσματα συσκέψεως γιὰ τὴν κοινωνικότητα

Οἱ συνελθόντες σήμερα τὴν 11η Μαΐου 2019 σὲ γενικὴ σύσκεψη στὴν Ἀθήνα ἐπὶ τῆ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων & τῶν Ἑπτὰ Διακόνων μὲ θέμα: «Ἡ κοινωνικότητα τῆς Καθολικῆς Ὁρθοδοξίας» μετὰ ἀπὸ τὶς εἰσηγήσεις, τὶς τοποθετήσεις καὶ τὶς συζητήσεις καταλήξαμε στὰ παρακάτω πορίσματα:

α) Ἡ κοινωνικότητα τῆς Καθολικῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι καρπὸς καὶ δῶρον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἐνσαρκώνει τὴν πρὸς ἀλλήλους ζῶσα ἀγάπη, ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν βιοῦται ἡ ἐν Χριστῷ ὀρθόδοξη πίστις, ζωὴ καὶ πολιτεία. Ἄλλωστε, «πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρὰ ἐστὶν».

β) Ἦδη στὴν πρώτη ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα

διακρίνεται ἡ ἐνότητα τῆς οὐσίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ πολυμέρεια τῶν ἐπιμέρους ἔργων μὲ τὰ χαρίσματα, τὰ λειτουργήματα, τὰ διακονήματα (λειτουργία τῶν μυστηρίων, διακονία τοῦ λόγου καὶ διακονία τραπεζῶν) (Πράξεις ΣΤ', 1-4).

γ) Ἡ τοπικὴ ἐνοριακὴ Ἐκκλησία, συνεχίζουσα τὴν ἱερὴ αὐτὴν παράδοση, εἶναι κιβωτὸς σωτηρίας, κολυμβήθρα θεραπείας, κυψέλη ἀγαθοεργίας καὶ κήπος ὀρθοδοξίας, ὀρθοζωίας καὶ ὀρθοπραξίας, ἀσκούσα τὴν κοινωνικότητα κατὰ τὸ μέτρον τῆς κοινωνίας μετὰ τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ.

συνέχεια στή σελ. 2

Νέα ἐκκλησιὴ τῆς Ε.Χ.Ε.

Πρὸς τὶς δημοκρατικὲς καὶ πατριωτικὲς κινήσεις καὶ προσωπικότητες

Ἀγαπητοὶ φίλοι,

Οἱ ἐκλογές γιὰ τὴν Εὐρωβουλή καὶ τὴν Τοπικὴ Αὐτοδιοίκηση ἔγιναν. Τὰ ἀποτελέσματά των εἶναι σὲ ὅλους γνωστά καὶ καταληκτικά καὶ μάλιστα διδακτικά. Ἐχομε, ὅμως, τὸν πατριωτισμὸ καὶ τὴν ταπείνωση, ὥστε νὰ κατανοήσωμε αὐτὸ πού λέει ὁ λαὸς μας «ὁ παθὸς μαθός»; Ἐλπίζομε ὅτι θὰ συνειδητοποιήσωμε πλέον πὼς μόνοι μας δὲν μποροῦμε νὰ φέρωμε θετικὸ ἀποτέλεσμα. Γι' αὐτὸ ἐπαναλαμβάνομε τὴν πρόσκληση - ἐκκλησίη μας τῆς 23ης Μαΐου καὶ σὰς παρακαλοῦμε νὰ ἀνταποκριθῆτε στὴν ἀνάγκη τῶν καιρῶν γιὰ συνεργασία καὶ κοινὸς ἀγῶνες.

Ὅσοι, λοιπόν, σέβετε τὸν ἄνθρωπο ὡς πρόσωπο καὶ ὡς κοινωνία, προστατεῦτε τὸ περιβάλλον, προασπίσετε τὸν Ἑλληνισμό, τὴν δημοκρατία, τὴν κοινωνικὴ συνοχή καὶ ἀγωνίζεστε γιὰ τὴν κοινοτικὴ ἑλληνοορθόδοξη ζωὴ καὶ πολιτεία, ἐλάτε ἀμέσως σὲ ἐπικοινωνία μαζί μας, γιὰτι ἀλλιῶς δὲν προφταίνομε, «δὲν προκάνομε», ὥστε ὅλοι μαζί νὰ συναποφασίσωμε γιὰ τὸν σχηματισμὸ ἐνὸς ἀξιόπιστου καὶ ἀξιόμαχου πολιτικοῦ φορέως γιὰ συμμετοχὴ στὶς ἐπικείμενες βουλευτικὲς ἐκλογές. Ἄς μὴν λησμονοῦμε τὸ «εἰς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνησθαι περὶ πατρὸς».

Εὐελπιστοῦντες στὴν ἀνταπόκρισή σας, διατελοῦμε μὲ αἰσθήματα φιλαλληλίας καὶ φιλοπατρίας.

Ἀπὸ τὴν Ε.Χ.Ε.

σ.σ. Ἐὰν ὑπάρξῃ θετικὴ ἀνταπόκριση, οἱ ἀναγνώστες μας θὰ ἐνημερωθοῦν μὲ ἔκτακτη ἐκδοσή.

Ἡ ἀρχαία πόλις - κράτος ὡς πρότυπο τῆς ἐκκλησιαστικῆς πολιτείας

Ἡ πόλις - κράτος κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ἀπὸ γεωγραφικῆς ἀπόψεως, ἦταν ἡ συνοίκηση σὲ ὀρισμένη ἐδαφικὴ ἐπικράτεια μικρότερων οἰκισμῶν - κωμῶν, ἀπὸ ὀργανωτικῆς - πολιτικῆς ἀπόψεως, ὅμως, αὐτὸ πού συνιστοῦσε τὴν πόλη - κράτος ἦταν ἡ πολιτικὴ ὀργάνωση καὶ ἡ συμμετοχὴ τῶν πολιτῶν στὰ κοινὰ. Ἡ πολιτικὴ αὐτὴ συγκρότηση τῆς ἀρχαιοελληνικῆς πόλεως - κράτους ἦταν ἡ βασικὴ τῆς διαφορὰ ἀπὸ ἄλλους παρόμοιους σχηματισμοὺς στὴν Ἀνατολή (π.χ. στοὺς Σουμερίους).

Γιὰ νὰ ἀντιληφθῆ κάποιος τὴν ἀξία πού εἶχε γιὰ τὸν πολίτη ἡ συμμετοχὴ στὰ κοινὰ ἀρκεῖ νὰ γνωρίζῃ ὅτι, σύμφωνα μὲ ἕναν νόμο πού ἀποδίδεται στὸν Σόλωνα, «ὁ ἐν στάσει μηδετέρας μερίδος γενόμενος» χαρακτηρίζεται ὡς «ἀ-τιμος», ἐσπερεῖτο δηλ. τῆς τιμῆς τοῦ πολίτου, κατὰ συνέπεια τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, «ἀχρεῖος», δηλ. ἀχρηστος, καὶ «ιδιώτης», λέξη πού στὴν ἀγγλικὴ τῆς μεταφορὰ δηλώνει τὸν ἀνόητο (idiot). Καὶ πὼς θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι διαφορετικὰ, ἐφ' ὅσον ἡ πόλις, κατὰ τὸν Ἀριστοτέλη, δημιουργήθη μὲν «τοῦ ζῆν ἐνεκεν», οὐσιαστικὸς τῆς ὅμως ὀρος εἶναι ἡ ἐκπλήρωση τοῦ «εὖ ζῆν». Μόνον μέσα στὴν πόλη ὁ πολίτης ὀλοκληρώνεται, γίνεται «τέλειος», ἐκπληρώνει δηλαδὴ τὸν σκοπὸ («τέλος») τῆς ὑπάρξεώς του (Ἀριστοτέλους Πολιτικά, 1252b30-1253a1).

Ἐξάλλου, ἡ πόλις ἀποτελεῖ τὸ «ὄλον», μέσα στοῦ

συνέχεια στή σελ. 3

Για μιὰ δίκαιη πολιτεία

συνέχεια από τή σελ. 1

τὸ αἷμα Του καὶ τὴν θυσία Του, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀγάπη, ἡ ἀλληλοβοήθεια καὶ ἡ ἐλπίδα πῆραν ὑπόσταση καὶ κοσμοῦσαν τὴν ζωὴ καὶ τὴν δράση τῶν νέων πολιτῶν.

Ἡ νέα αὐτὴ πολιτεία, ἡ χριστιανικὴ πολιτεία, ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία, ὡς Σῶμα Χριστοῦ, ὄχι μόνον βίωνε τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν δικαιοσύνη ἀλλὰ τὴν προσέφερε στὸν κόσμον ὡς φάρμακο ἀθανασίας καὶ αἰτία προόδου. Ἡ σχέση, λοιπόν, τῆς παλαιᾶς ἐκκλησίας τοῦ Δήμου μὲ τὴν καθολικὴ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εἶναι προφανής, μὲ τὴν διαφορὰ ὅτι στὴν μὲν ἐκκλησία τοῦ Δήμου οἱ πολῖτες ζητοῦσαν, ἔψαχναν νὰ βροῦν, τὸ ὄσιον, τὸ ἀληθές καὶ τὸ δίκαιον, ἐνῶ στὴν Ἐκκλησία-πολιτεία τοῦ Χριστοῦ τὰ μέλη βίωσαν τὸ ὄσιον, τὸ ἀληθές καὶ τὸ δίκαιον, τὴν ζωὴ δηλαδὴ καὶ πολιτεία τοῦ Βασιλέως καὶ Σωτῆρος των Χριστοῦ, καὶ καλοῦσαν μὲ λόγους καὶ πράξεις ὅλους τοὺς ἄλλους πρὸς κοινὴ σωτηρία.

Στὶς πρώτες χριστιανικὲς κοινότητες τὰ ἐπιμέρους μέλη δὲν ἦσαν ἐνωμένα μόνον μὲ νόμους ἀλλὰ μὲ ἐσωτερικὴ, πνευματικὴ δύναμη, ἀφοῦ ἡ καρδιά των ἦταν γεμάτη ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Βασιλιά των. Ὁ νοῦς των ἦταν φωτισμένος ἀπὸ τὸ φῶς Του καὶ τὰ χέρια των ἦσαν ἐνδυναμωμένα μόνον γιὰ ἔργα ἀγάπης. Ἡ πίστη των στὸν Σωτῆρα Χριστὸ ἐκδηλωνόταν μὲ ἀληθινὴ, εἰρηνικὴ, δίκαιη καὶ ἀγαπητικὴ ζωὴ καὶ πολιτεία. Αὐτὴ, λοιπόν, ἡ πολιτεία, ἡ ἐπάνω τοῦ ὀγκόλιθου καὶ φωτεινοῦ ὄρους κειμένη, δὲν μποροῦσε νὰ κρυφτῆ, ἀλλὰ φώτιζε τὰ γύρω ἔθνη καὶ τὰ καλοῦσε πρὸς μετάνοια γιὰ τὴν κοινὴ καὶ καινὴ ζωὴ καὶ πολιτεία.

Αὐτὸ, ὅμως, δὲν συνέφερε τὰ ἐκμεταλλευτικὰ, αὐτοκρατορικὰ καὶ ἀτομοκρατικὰ κυκλώματα. Γι' αὐτὸ συνήχθησαν οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ ὅλοι οἱ δυνατοί, γιὰ νὰ κατασπαράξουν τὰ μέλη τῶν κατὰ τόπους κοινοτήτων τῆς δίκαιης πολιτείας μὲ τοὺς γνωστοὺς διωγμοὺς καὶ τὰ ποικίλα βασανιστήρια. Ἀντί, ὅμως, νὰ μειώνεται ἡ δίκαιη πολιτεία, δυνάμωνε καὶ φώτιζε ἀνθρώπους καὶ πολιτείες. Ὅτι ὅμως δὲν κατάρθωσαν οἱ διωγμοί, τὸ κατάφεραν οἱ αἰρέσεις, τὰ χίσματα καὶ οἱ διενέξεις μεταξὺ τῶν χριστιανῶν.

Οἱ χριστιανοί, ἐπηρεασμένοι ἀπὸ τὶς γύρω πολιτείες, περιορίσαν τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μόνον στὰ πνευματικὰ καὶ δογματικὰ θέματα, δηλαδὴ τὰ τοῦ ναοῦ, καὶ σὲ κάποια ἔργα ἐλεημοσύνης, ἀφήνοντας τὰ μορφωτικὰ, κοινωνικὰ καὶ οικονομικὰ θέματα στὰ χέρια ὀλιγοπίστων, ἀδιαφόρων, ἀμφιβόλου ἠθικῆς καὶ μειωμένης τιμότητος πολιτικῶν. Ὅταν λέμε σήμερα «ἐκκλησία», ὁ νοῦς μας πάει κατευθειάν στὸν ναό, στὸν κληρὸ καὶ στὰ τοῦ ναοῦ, λές καὶ τὰ διδακτικὰ, τὰ ἐπιστημονικὰ, τὰ ἀμυντικὰ, τὰ οικονομικὰ καὶ γενικῶς τὰ κοινωνικὰ θέματα εἶναι ἔξω ἀπὸ τὰ ἐνδιαφέροντα τοῦ Βασιλιά μας Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος καὶ τὸ νερὸ ἔκανε κρασί, καὶ τοὺς ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθεῖς πολλαπλασίασε καὶ γιὰ ἀλληλοβοήθεια καὶ ἀλληλοστήριξη μίλησε.

Εὐτυχῶς πού στὰ κοινόβια μοναστήρια καὶ στὶς κοινότητες κατὰ τὴν Τουρκοκρατία τὸ πνεῦμα τῆς δίκαιης ἀλληλοβοηθητικῆς πολιτείας διαφυλάχθηκε. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ πρώτη δουλειὰ πού ἔκανε ἡ ξενόδουλη κυβέρνηση στὴν Ἑλλάδα ἦταν νὰ διαλύσῃ τὶς ἑλληνικὲς κοινότητες καὶ νὰ ὑποτάξῃ τὴν Ἐκκλησία στὴν κρατικὴ ἐξουσία. Ἔτσι στὶς μέρες μας τὸ ἄδικο, τὸ ψέμα, ἡ ἀνηθικότητα, ἡ ἐκμετάλλευση καὶ ἡ ἀλληλοὑπόβλεψη ἐπικρατοῦν.

Τὸ χειρότερο εἶναι ὅτι καὶ ὅσοι ἀκόμα ἐπιθυμοῦν μιὰ δίκαιη πολιτεία προσπαθοῦν νὰ τὴν εὑρουν σὲ ἄθεα, μαρξιστικὰ ἢ ἀδικοα κεφαλαιοκρατικὰ συστήματα καὶ πολιτεύματα. Τοῦλάχιστον αὐτὸ ἀπέδειξαν γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμα οἱ τελευταῖες ἐκλογές. Οἱ προσπαθεῖς τῶν Ἐπάλξεων γιὰ συνεργασία καὶ ἐνότητα ὄλων τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων πρὸς σχηματισμὸ κοινῶν, ἀξιόπιστου καὶ ἀξιόμαχου πολιτικοῦ φορέως δὲν βρῖσκει καμμιά ἀνταπόκριση, γιατί οἱ ἀδελφοί μας συνέλληνες εἴτε εἶναι ἀδιάφοροι καὶ ἀντίθετοι πρὸς κάθε δίκαιη πολιτεία εἴτε εἶναι ἐμπλεκόμενοι στὰ νῦν ὑπάρχοντα ἄθεα ἢ ἀδικοα πολιτικοκοινωνικὰ συστήματα.

Τὸ μόνο πού μᾶς μένει εἶναι νὰ συνεχίζουμε μὲν τὴν ἐνοποιητικὴ μας προσπάθεια ἀλλὰ κυρίως νὰ ἐφαρμόζουμε τὴν ζωὴ καὶ συμπεριφορὰ τῆς δίκαιης τοῦ Χριστοῦ πολιτείας στὴν καθημερινὴ μας ζωὴ καὶ στὴν τοπικὴ καὶ ἐνοριακὴ μας δράση, ἕως ὅτου βρεθοῦν καλύτεροι ἀπὸ ἐμᾶς νὰ δράσουν δυνατώτερα καὶ νὰ πείσουν ὅλους τοὺς ἀδελφούς μας γιὰ κοινὴ δράση γιὰ τὴν κοινὴ σωτηρία.

Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ πρωτεργάτες τῆς δίκαιης πολιτείας, δηλαδὴ οἱ Ἀπόστολοι, θὰ φωτίσουν ὅλους μας, εὐχόμεστε σὲ ὅλους τοὺς ἀναγνώστες καλὸ καλοκαίρι.

Β. Τσούπρας

Πορίσματα συσκέψεως γιὰ τὴν κοινωνικότητα

συνέχεια ἀπὸ τή σελ. 1

δ) **Οἱ σχέσεις τῶν μελῶν τοῦ ἐνὸς ἐκκλησιαστικοῦ σώματος** διέπονται ἀπὸ φιλαδέλφον, ἀγαπητικὸ καὶ ἀλληλοβοηθητικὸ πνεῦμα, συμφώνως πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου Παύλου στὸ 12^ο κεφάλαιο τῆς Α' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς διαλαμβανόμενα.

ε) **Στὴν ἐκκλησιαστικὴ κιβωτὸν τῆς ἀγάπης** οἱ ὄροι «φιλόπτωχο ταμεῖο», «φιλανθρωπικὴ δράση», «ἐλεημοσύνη», «οἶκος» καὶ ἄλλοι παρόμοιοι δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν κοινὴ καὶ καινὴ τῆς ἀγάπης πολιτεία. Γιὰ αὐτὸ πρέπει νὰ ἀντικατασταθοῦν μὲ εὐαγγελικοὺς ὄρους, ὅπως «φιλαλληλία», «φιλαδελφία», «ἀντίληψη», «μέριμνα», «πρόνοια», «διακονία» κ.λπ. Ἐννοεῖται ὅτι καὶ ὁ λατινίζων καὶ περσιζων ὄρος «δεσπότης», ἀναφερόμενος σὲ ἐκκλησιαστικοὺς λειτουργοὺς, πρέπει τὸ ταχύτερο νὰ ἐξοβελιστῆ ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ καὶ δράση ὡς ξένος καὶ ἀλλότριος πρὸς τὸ ἐκκλησιαστικὸ ποίμνιο, «ὕπερ οὗ Χριστὸς ἀπέθανε».

στ) **Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναδιοργανωθῆ** ἡ ὅλη διοικητικὴ διάρθρωση τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων μὲ τὴν ἐπαναφορὰ τοῦ μητροπολιτικοῦ καὶ ἐπισκοπικοῦ θεσμοῦ καὶ μὲ τὴν **μετονομασίαν τῆς τοπικῆς ἐκκλησίας ἀπὸ ἱερό ναὸ σὲ ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα ἢ ἐκκλησιαστικὴ ἐνορία**, ὥστε νὰ δηλοῦται καὶ διὰ τῆς ὀνομασίας τὸ πολὺπλευρο πνευματικὸ, μορφωτικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ μὴν περιορίζεται μόνον εἰς τὰ τοῦ ναοῦ, τῆς λατρείας καὶ τῆς στενῆς ἠθικῆς.

ζ) Ὅλα τὰ μέλη τῆς Ὀρθόδοξου Καθολικῆς Ἐκκλη-

σίας ὀφείλομε μὲ τὴν ἐφαρμογὴ στὴν πράξη τῆς κοινωνίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ ἐνημερώνουμε συνεχῶς τοὺς ἀγωνιζομένους γιὰ τὴν κοινωνικὴ δικαιοσύνη ἀλλὰ χωρὶς Χριστὸ ὅτι ἡ πείρα ἀπέδειξε πῶς **μὲ τὴν πάλιν τῶν τάξεων δὲν ἐπιτυγχάνεται ἰσότητα καὶ κοινωνικὴ πρόοδος.** Ταυτοχρόνως, ὀφείλομε νὰ ἐνημερώνουμε τοὺς θρησκους ἀδελφούς μας ὅτι **ὀρθοδοξία χωρὶς ὀρθοζῶια καὶ ὀρθοπραξία καταντᾷ θρησκοληψία καὶ ὑποκρισία καὶ προκαλεῖ δυσφήμιση τοῦ χριστιανικοῦ ἔργου.** Μόνον μὲ τὴν ἐφαρμογὴ στὴν πράξη τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ζωῆς καὶ πολιτείας κατορθώνεται ἡ κοινωνικὴ συνεργασία καὶ πρόοδος. Ἐπιβάλλεται μάλιστα ἡ συμμετοχὴ πιστῶν, τιμῶν καὶ ἱκανῶν προσώπων στὴν ἀπὸ κοινῶν διαχείριση τῶν κοινῶν γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ, καὶ

η) **Προτείνεται ἡ καθιέρωση ἐπισημῶς τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων καὶ τῶν Ἑπτὰ Διακόνων ὡς ἡμέρας ἀφιερωμένης στὴν Κοινωνικότητα τῆς Καθολικῆς Ὀρθοδοξίας,** ὅπως συμβαίνει κατὰ τὴν Κυριακὴ τῆς Ὀρθοδοξίας, ἡ ὁποία εἶναι ἀφιερωμένη στὴν Ἱεραποστολή, πρὸς βαθύτερη συνειδητοποίηση τῆς ἀνάγκης ἐναρμονίσεως τοῦ προσωπικοῦ καὶ δημοσίου βίου μας πρὸς τὴν κοινωνικὴ καὶ ἀγαπητικὴ ἐν Χριστῶ ζωὴ καὶ πολιτεία πρὸς δόξα Θεοῦ καὶ σωτηρία ὄλων.

Ἡ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ

Πρόταση γιὰ ἐνότητα τοῦ Ὀρθόδοξου Χριστιανικοῦ Ποιμνίου

τοῦ Βελισσάριου Γ. Γκεζερλή Ἱεροψάλτου, Κατηχητῆ-Δρς Πληροφορικῆς

Εἰς ἐπίρρωσιν τῆς Ὑστάτης Ἐκκλήσεως τῆς Ε.Χ.Ε πρὸς τοὺς Ποιμένας πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο τοῦ Ἀπριλίου (ἀρ. 724), ὁ κ. Βελισσάριος Γκεζερλής, υἱὸς τοῦ προσφάτως ἐκλιπόντος Γεωργίου Γκεζερλή, μᾶς κοινοποίησε προσωπικὴ του ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς κατὰ τόπους Μητροπολίτες (22/4/2019), προτεινόντας τοὺς τρόπους πρὸς ἐντονώτερη μέριμνα τοῦ ὀρθόδοξου κλήρου στὴν ἀνάδειξη τιμῶν, πιστῶν καὶ δικαίων προσώπων γιὰ ὀρθὴ διακυβέρνηση τῆς χώρας, μέρος τῆς ὁποίας δημοσιεύουμε στὸ παρὸν φύλλο.

(...) Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συγκροτεῖται καὶ λειτουργεῖ με τὸν **θεσμὸ των ἐνοριῶν**, ὁ ὁποῖος, ἀν ἀξιοποιηθῆ σωστά, μπορούμε νὰ καταλήξουμε στὴν παρακάτω πρόταση, με τὰ ἐξῆς βήματα:

1. Πρῶτον θα πρέπει ὡς ὀρθόδοξοι Χριστιανοί **νὰ μὴ στηρίζουμε παντελῶς τὰ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ**, οὔτε νὰ ἀπέχουμε (διότι με τὴν ἀποχὴ σύμφωνα με τὴν ὑπάρχουσα νομοθεσία στηρίζουμε πάλι τὰ μεγάλα κόμματα), ἀλλὰ νὰ στηρίζουμε μικρὰ κόμματα καὶ κατὰ τὸ δυνατόν δίκαια **πὺν νοιάζονται πραγματικὰ** γιὰ τὸν Ἑλληνα πολίτη, τὴν Πατρίδα μας καὶ τὴν Ἐκκλησία μας.

2. Στὴ συνέχεια νὰ πράξουμε σοφὰ καὶ δίκαια, ὅσον ἀφορᾷ τὶς ἐπερχόμενες Βουλευτικὲς Ἐκλογές. **Ἡ πατρίδα μας ἔχει 52 Νομούς καὶ ἡ κατανομή των ἐδρῶν, ἀνά νομὸ, ὅπου ἐκλέγονται ἀντίστοιχοι βουλευτές, ἔχει ὡς ἐξῆς:**

Α' Αθηνῶν 14, Β' Αθηνῶν 44, νομὸς Ἀττικῆς 15, νομὸς Α' Θεσσαλονίκης 16, νομὸς Β' Θεσσαλονίκης 9, Α' Πειραιῶς 6, Β' Πειραιῶς 8, νομὸς Ἀργολίδος 3, νομὸς Ἄρτης 3, νομὸς Δωδεκανήσου 5, νομὸς Εὐρυτανίας 1, νομὸς Θεσπρωτίας 2, νομὸς Ἰωαννίνων 5, νομὸς Καστοριάς 2, νομὸς Κέρκυρας 3, νομὸς Κιλκίς 3, νομὸς Κοζάνης 5, νομὸς Κυκλάδων 4, νομὸς Λακωνίας 3, νομὸς Λέσβου 3, νομὸς Λευκάδος 1, νομὸς Μαγνησίας 6, νομὸς Πιερίας 4, νομὸς Πρεβέζης 2, νομὸς Φθιώτιδος 5, νομὸς Φλωρίνης 2, νομὸς Χίου 2, νομὸς Αἰτωλοκαρνανίας 7, νομὸς Ἀρκαδίας 3, νομὸς Ἀχαΐας 8, νομὸς Βοιωτίας 3, νομὸς Γρεβενῶν 1, νομὸς Δράμας 3, νομὸς Ἐβρου 4, νομὸς Εὐβοίας 6, νομὸς Ζακύνθου 1, νομὸς Ηλείας 5, νομὸς Ημαθίας 4, νομὸς Ηρακλείου 8, νομὸς Καβάλας 4, νομὸς Καρδίτσας 4, νομὸς Κεφαλληνίας 1, νομὸς Κορινθίας 4, νομὸς Λαρίσης 8, νομὸς Λασιθίου 2, νομὸς Μεσσηνίας 5, νομὸς Ξάνθης 3, νομὸς Πέλλης 4, νομὸς Ρεθύμνης 2, νομὸς Ροδόπης 3, νομὸς Σάμου 1, νομὸς Σερρών 6, νομὸς Τρικάλων 4, νομὸς Φωκίδος 1, νομὸς Χαλκιδικῆς 3 καὶ νομὸς Χανίων 4.

3. Ἡ πατρίδα μας ἔχει 84 Ἱερές Μητροπόλεις πὺν ἐπικαλύπτουν τοὺς 52 νομούς.

Γιὰ παράδειγμα, τὸν νομὸ Ἀρκαδίας καλύπτουν δύο Μητροπόλεις: α) Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, καὶ β) Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως. Ἀντίστοιχα, στὸν νομὸ

Ἀττικῆς ἀντιστοιχοῦν περισσότερες Μητροπόλεις, πὺν κατανέμονται στὶς ἐπιμέρους περιοχὲς ἐντὸς Ἀττικῆς, κ.λπ.

4. Ἐάν ὁ κάθε Ποιμενάρχης, στὴ μητρόπολή του καὶ μόνον, ζητήσῃ ἀνάμεσα στὶς ἐνορίες του, στους Χριστιανικοὺς συλλόγους καὶ ομάδες πὺν δραστηριοποιοῦνται στὴν περιοχή του, στους πνευματικούς ἀνθρώπους πὺν ἀγωνίζονται, στους πιστοὺς ἐπιστήμονες, στους πιστοὺς τοὺς ποιμνίου του, νὰ ἐπιλεγῶν ἀπὸ τὶς ἐνορίες ἀνθρώποι με διοικητικὸ χάρισμα, πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου, τόσο ὅσους ἀπαιτοῦν οἱ ἀντίστοιχες ἐδρες τοῦ νομοῦ πὺν ἀνήκει, τότε αυτομάτως, πανελλαδικὰ, ἐπιλέγονται με πολὺ εὐκόλο τρόπο ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ υποψήφιοι, πὺν θα μποῦν ὁ καθένας, ἀνάλογα με τὸν τόπο πὺν ἐπιλέγεται, στα ἀντίστοιχα ψηφοδέλτια τοῦ κάθε νομοῦ. (...)

5. Γιὰ τὶς περιπτώσεις πὺν ὑπάρχουν περισσότερες Μητροπόλεις σὲ ἕνα νομὸ, ἢ ὑπάρχουν επικαλύψεις, θα πρέπει νὰ ὑπάρχει συνεργασία μεταξὺ των Μητροπόλεων, ὥστε οἱ προτεινόμενοι υποψήφιοι Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἀνά νομὸ νὰ εἶναι τόσο ὅσες εἶναι καὶ οἱ ἐδρες τοῦ νομοῦ. (...)

6. Στὴ συνέχεια ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδας θα καλέσει ὅλο τὸ Ἑλληνορθόδοξο ποίμνιο σὲ ἐνότητα καὶ ἀνά νομὸ ὁ ἐκκλησιαζόμενος ὀρθόδοξος λαὸς θα στηρίζῃ τοὺς ἐπιλεγμένους υποψηφίους, χριστιανούς/χριστιανές πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου με ἀγάπη στὸν Θεὸ καὶ στὸν συνάνθρωπο. Ὅπως ἀκριβῶς καὶ οἱ Ἀπόστολοι ζήτησαν ἀπὸ τὸ ποίμνιό τους νὰ ἐκλέξουν τοὺς ἐπτὰ διακόνους.

7. Θα ἐπιλεχθῆ ἕνα ὄνομα σχετικὸ με τὴν ἐνότητα των Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων (...)

8. Με τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν σύμπραξη των ὀρθοδόξων χριστιανῶν –βάσει των ποσοστῶν των ἐκκλησιαζόμενων καὶ πιστῶν χριστιανῶν–, τὴν ἐπόμενη μέρα των ἐπερχόμενων βουλευτικῶν ἐκλογῶν, οἱ βουλευτές τῆς Κυβέρνησης θα εἶναι οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, καρπὸς ὄχι τοῦ κομματιάζματος, τοῦ κατακερματισμοῦ, τῆς διαπλοκῆς, τῆς ἀδικίας καὶ τοῦ ψεύδους, ἀλλὰ τῆς ἐνότητος των ὀρθοδόξων Ἑλλήνων, τοῦ περιούσιου λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Σεβαστοὶ Ποιμενάρχες μας,

αὐτὴ ἡ ἀπλὴ πρόταση δὲν ἀπαιτεῖ οὔτε προεκλογικὸ ἀγῶνα, οὔτε ἐξόδα, παρὰ μόνον πίστη εἰς Χριστόν, συντονισμό καὶ διάθεση καρδίας νὰ ἀλλάξουμε τὴν ἀρρωστημένη καὶ ξεπερασμένη πλέον νοοτροπία μας ὅτι δήθεν ὁ χριστιανὸς δὲν πρέπει νὰ ἀσχολεῖται με τὰ κοινὰ (...). **Ἀς πάψουμε πια νὰ ἐλπίζουμε ἀπὸ τὰ Ἀντίχριστα ΚΟΜΜΑΤΑ καὶ ἀς ἀναλάβουμε ἐμεῖς τὴν εὐθύνη τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ τόπου μας, ὡς Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ πὺν ἀγαπούμε τὸν Θεὸ καὶ τὴν Πατρίδα μας!**

Ιεραποστολικά Νέα Νέα επισκοπή στην Ουγκάντα

Επιστολή του Μητροπολίτη Καμπάλας Ιωνά

Αγαπητοί φίλοι της Ιεραποστολής,
Με συγκινημένη καρδιά, ευχαριστούμε και δοξάζουμε τον Πανάγαθο και Παντοδύναμο Θεό δι' όλα τα αγαθά και επιτεύγματα, τα οποία εδωρίσατο εις την Επαρχίαν μας ταύτη της Ουγκάντας κατά την πρόσφατη εικοσαετία. Ομοίως, εκ μέρους όλων των συνεργατών, κληρικών και λαϊκών μελών του σώματος του Χριστού ενταύθα, ευχαριστούμε την Αδελφότητα Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής, ιδιαιτέρως δε, τους δωρητές και δωρήτριες ως και τα σεβαστά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, διά την ανέκαθεν ηθική, οικονομική και πνευματική υποστήριξη του ιεραποστολικού έργου στην Ουγκάντα. Βεβαιούμε ότι, κυρίως χάρη στην υμετέρα και αδελφική φροντίδα κατορθώσαμε να γεννήσουμε την δευτέρα Ιερά Επισκοπή Γκούλου (Gulu) και Ανατολικής Ουγκάντας, όπου ετοποθετήθη υπό της Ιεράς Συνόδου του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής, πρώτος Επίσκοπος ο Θεοφιλέστατος Σιλβέστρος (κατά κόσμον Μάξιμος Kisitu), αγαπητός εκλεκτός και γνήσιο τέκνο από την Ορθόδοξον Εκκλησία της Ουγκάντας. Με την νέαν αυτή κατάσταση, η Επισκοπή Γκούλου και Ανατολικής Ουγκάντας περιέχει το εξής χριστεπώνυμον πλήρωμα: 30 ιερείς, 19 Ναούς (περιφερειακούς, εκ των οποίων 7 εγκαινιασμένοι), 8 Δημοτικά σχολεία, 6 Γυμνάσια, 5 Λύκεια και 6 Ιατρεία. Ενώ η Ιερά Μητρόπολις Καμπάλας, Κεντρικής και Δυτικής Ουγκάντας περιέχει: 47 Ιερείς, 36 Ναούς (περιφερειακούς, εκ των 17 εγκαινιασμένοι), 22 Δημοτικά σχολεία, 12 Γυμνάσια, 8 Λύκεια και 12 Ιατρεία. Σχεδόν εις όλα αυτά τα σχολεία υπάρχουν ευθιγείς εγκαταστάσεις σχετικών οικοτροφείων θηλέων ή αρρένων, και αίθουσες εκδηλώσεων της μαθητευούσης νεολαίας.

Όπως ευκόλως αντιλαμβάνεσθε, η νέα Ιερά

Επισκοπή θα έχει ποικίλες ελλείψεις, αμέσου και εμμέσου ανάγκης, ενώ και η παλαιά οφείλει να επεκτείνεται προς δυσμάς, όπου δεν είχε τολμήσει να πορευθεί η Ορθοδοξία επί τόσα χρόνια. Για τούτο, σας παρακαλούμε, ανάλογα με τη δυνατότητα σας αλλά και με ενθουσιασμό, να συμβάλλετε στην υποστήριξη του διευρυνόμενου έργου της Ορθόδοξης Ιεραποστολής στην Ουγκάντα, καθώς δεν λησμονούμε ότι εσείς υπήρξατε εκ πρώτης αρχής οι αληθείς «Φίλοι της Ουγκάντας». Είθε ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός και Σωτήρας, ο και προοδευτικός εν Πνεύματι Αγίω αποκαλύπτων εις ημάς το προαιώνιο μυστήριον του Θεού, να κατευδώσει το κήρυγμα της Ορθοδοξίας εις την Ουγκάντα και εις ολόκληρον την Αφρικανικήν Ήπειρον.

†Ο Καμπάλας Ιωνάς

Αυτοκράτορες του Βυζαντίου

20. Φωκάς

Ο Φωκάς [Φλάβιος] ο τύραννος, τὸ γένος Καππαδόκης, αναγορεύτηκε αυτοκράτορας ἀπὸ τὸν στρατὸ πὸν στασίασε. Στέφθηκε στὶς 23 Νοεμβρίου τοῦ 605 μ.Χ. ἀπὸ τὸν πατριάρχη Κυριακού στὸν ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Προδρόμου. Μετὰ ἀπὸ δυὸ ἡμέρες, μπαίνοντας στὴν Κωνσταντινούπολη ἀνεμπόδιστα, ἔδωσε ἀρχικά διαταγὴ νὰ ἀποκεφαλίσουν τὸν Μαυρίκιον, τὴν γυναῖκα του, τὰ παιδιά του καὶ ὅλους τοὺς συγγενεῖς του. Ὁ γαμπρὸς τοῦ Κρίσπου Πατρικίος, μὴν ἀντέχοντας τὴν τυραννία του, προσκάλεσε τὸν στρατηγὸ Ἡράκλειον, ποῦ βρισκόταν στὴν Ἀφρική. Ὁ Ἡράκλειος, ἀφοῦ συνέλαβε τὸν Φωκά τὸ 610 μ.Χ., διέταξε νὰ τὸν ἀποκεφαλίσουν. Ὁ Φωκάς ὠνομάστηκε τύραννος γιὰ τὴν ὠμότητά του, τὴν ἀπανθρωπιά του καὶ γιὰ τὰ πάμπολλα κακοουργήματά του.

21. Ἡράκλειος

Ὁ Ἡράκλειος [Φλάβιος] ἦταν γιὸς τοῦ Ἡρακλείου τοῦ Πατρικίου, ὑποστράτηγου στὴν Ἀφρική, καὶ μητέρα του ἦταν ἡ Ἐπιφάνια. Μετὰ τὸν φόνο τοῦ τυράννου Φωκά στέφθηκε αυτοκράτορας ἀπὸ τὸν Πατριάρχη Σέργιον στὶς 6 Ὀκτωβρίου τοῦ 610 μ.Χ.. Βασίλευσε ἐπὶ τριάντα χρόνια. Ἡ πρώτη γυναῖκα του ἦταν ἡ Εὐδοκία, κόρη τοῦ εὐγενοῦς Ἀφρικανοῦ Ρογάτου. Ὅταν ἐκείνη πέθανε, ὁ Ἡράκλειος παντρεύτηκε τὴν Μαρτίνα, κόρη τῆς ἀδελφῆς του, ἀντίθετα μὲ τοὺς ἐκκλησιαστικούς κανόνες. Λένε, μάλιστα, οἱ τότε ἱστορικοὶ ὅτι τὰ παιδιά ποῦ προήλθαν ἀπὸ αὐτὸν τὸν γάμο ἦταν ὅλα ἐλαττωματικά.

Ὅπως κάποτε ὁ Δαυὶδ μὲ τὰ δάκρυα καὶ τὴν μετάνοια ἐξάλειψε τὸ ἀμάρτημά του, ἔτσι καὶ ὁ Ἡράκλειος, συνειδητοποιώντας τὴν ἀμαρτία τῆς νεότητάς, τὴν ἔπλυνε καὶ τὴν ἐξάγνισε μὲ πολυτελεῖς πικρίες καὶ ἀγώνες καὶ μὲ λαμπρὰ κατορθώματα ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδας.

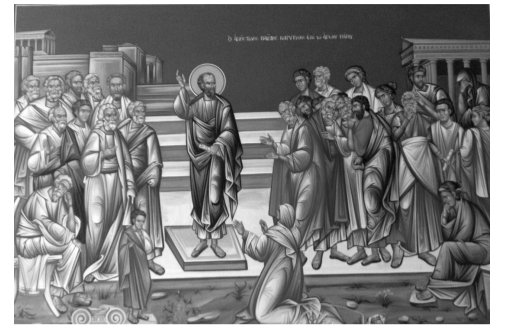
Ὁ βασιλιάς τῆς Περσίας Χοσρόης, ἀφοῦ διάβηκε μὲ τὸν στρατὸ του τὸν Εὐφράτη, ἔφτασε

μέχρι τὴν Παλαιστίνη, ποῦ κυρίευσε, καὶ ὕστερα μπῆκε στὴν Ἱερουσαλήμ. Ἐκεῖ ἔσφαξε καὶ αἰχμαλώτισε ὅλους τοὺς κατοίκους, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, ἄσπονδους ἐχθροὺς τῶν Χριστιανῶν. Αὐτοὶ ἀγόραζαν τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τοὺς σκότωναν. Ἐκαψαν, μάλιστα, τὸν ναὸ τῆς Ἀναστάσεως καὶ τὸν Πανάγιον Τάφο, ἀφοῦ τοὺς καταλήστεψαν. Ἄρπαξαν καὶ τὸν Τίμιον Σταυρὸ, ποῦ ἦταν κλεισμένος σὲ μιὰ ἀσημένια θήκη ποῦ ἔφερε τὴν σφραγίδα τοῦ Ἐπισκόπου Μακαρίου καὶ τῆς Ἁγίας Ἐλένης. Ὁ Ἡράκλειος ἀναγκάστηκε νὰ συνθηκολογήσῃ μὲ τὸν Χοσρόην ζητώντας εἰρήνην. Ὁ Χοσρόης, ὅμως, ἀπαίτησε νὰ ἀρνηθῇ τὴν πίστη του ὁ νικημένος Ἡράκλειος καὶ νὰ προσφέρει θυσία στὸν Μίθρα (Ἥλιον). Ὁ Ἡράκλειος, ὀπισθοχωρώντας προσωρινά, ἀποφάσισε νὰ μὴν ἐπιστρέψῃ στὴν Πόλη, ἐὰν δὲν ἀνακτήσῃ τὸν Τίμιον Σταυρὸ. Τέσσερα ὁλόκληρα χρόνια ἀγωνίζονταν, ἀλλὰ δὲν ἀποθαρρύνονταν γιὰ τὴν πίστην στὴν βοήθεια τοῦ Σταυροῦ. Τέλος, στὴν τελευταία καὶ πιὸ ἐπίμονη μάχη κοντὰ στὴν Κτησιφῶντα ἡ νίκη ἔκλινε ὑπὲρ τοῦ Σταυροῦ καὶ ὁ Χοσρόης τράπηκε σὲ φυγή. Ὅταν ὁ Χοσρόης ἦλθε στὴν Κτησιφῶντα, προσβλήθηκε ἀπὸ βαρὴ ἀρρώστεια κι ἀνέθεσε τὴν ἐξουσία στὸν μικρότερο γιὸ του, ἀφοῦ ἔτρεφε ἐχθρικά αἰσθήματα γιὰ τὸν πρῶτο του γιό. Ὁ πρῶτοτοκος, τότε, ἐξωργισμένος, ἔσφαξε καὶ τὸν πατέρα του καὶ ὅλους τοὺς ἀδελφούς του. Αφοῦ ἔλαβε τὸν περσικὸ θρόνον, συμφιλίωθηκε μὲ τὸν Ἡράκλειον καὶ ἐπέστρεψε τοὺς αἰχμαλώτους, τὸν Σταυρὸ καὶ τὸν Πατριάρχη Ζαχαρία.

Ὁ Ἡράκλειος, μετὰ τὴν εἰρήνην, γύρισε στὴν Κωνσταντινούπολη καὶ μπῆκε μέσα θριαμβευτικά ἀπὸ τὴν χρυσὴ πύλη, ἐνῶ προπορευόνταν ὁ Σταυρός. Τὰ πλήθη ὑποδέχτηκαν μὲ ἐπευφημίες τὸν αυτοκράτορα, ποῦ εἶχε γίνῃ κάτισχνος ἀπὸ τὶς κακουχίες ἀλλὰ ἐρχόταν νικητῆς καὶ τροπαιοφόρος. Αἰζίζε νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ 620 μ.Χ. ὁ Ἡράκλειος πῆγε πάλι στὴν Ἱερουσαλήμ, ξαναπῆρε τὸν Τίμιον Σταυρὸ καὶ τὸν ἀπέθεσε στὸν ναὸ τῆς Ἀναλήψεως.

Ἡ ἀρχαία πόλις - κράτος ὡς πρότυπο τῆς ἐκκλησιαστικῆς πολιτείας

συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

ὁποῖον ἕκαστον «μέρος» ἐπιτελεῖ τὴν λειτουργία του, χωρὶς νὰ στερεῖται τῆς μοναδικότητος καὶ τῆς ιδιαιτερότητος του (Ἀριστοτέλους Πολιτικά, 1253a20-25), πρβ. Α' Κορινθίους, ΙΒ' 12-27). Ἀλλὰ οὔτε καὶ ἡ τριαδικὴ ἐνότητα θίγεται ἀπὸ τὶς «διαιρέσεις» χαρισμάτων, διακονιῶν καὶ ἐνεργημάτων στὰ ἐπιμέρους ἀνθρώπινα πρόσωπα (Α' Κορ. ΙΒ' 4-6: «Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦμα· καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν, ὁ δὲ αὐτὸς ἐστὶ Θεός»).

Αὐτὴ ἡ ἐνότητα καὶ ταυτοχρόνως ἡ διάκριση διακονιῶν ἦταν χαρακτηριστικὴ στὴν ἀρχαία πολιτεία (ἐπώνυμος ἄρχων = πολιτικὸς ἡγέτης, βασιλεὺς = θρησκευτικὸς ἡγέτης, πολέμαρχος = στρατιωτικὸς ἡγέτης). Καὶ μάλιστα στὶς ἀρχαιοελληνικὲς πολιτείες ὁ βασιλιάς κατὰ κανόνα δὲν εἶναι κληρονομικὸς ἀλλὰ αἰρετός, θέτει δὲ τὸν ἑαυτό του στὴν ὑπηρεσία τῆς πατρίδος του, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Ἀθηναίου βασιλιά Κόδρου, ποῦ θυσιάζεται γιὰ χάρη τῶν συμπολιτῶν του.

Ὑπὸ τὴν ἐννοια αὐτὴν ἡ ἀρχαία πολιτεία ὑπῆρξε ἡ πρότυπη τῆς ἐκκλησιαστικῆς πολιτείας, γιὰ τὴν ὁποία ἐπίσης πρότυπο ἀποτελεῖ ἡ σχέση τῶν προσώπων τῆς μίας καὶ βυζαντινῆς τριαδικῆς Θεότητος (Πατὴρ - Υἱὸς - Ἅγιο Πνεῦμα), βάσει τῆς ὁποίας ἔχουμε τὰ τρία λειτουργήματα τοῦ Χριστοῦ (ἀρχιερατικὸ - προφητικὸ - βασιλικὸ), τὶς τρεῖς λειτουργίες (πνευματικὴ - μορφωτικὴ - κοινωνικὴ) τῆς Ἐκκλησίας, ὡς σώματος Χριστοῦ, καὶ τὶς τρεῖς διακονίες τῆς κοινωνίας - πολιτείας (πνευματικὴ - μορφωτικὴ - κοινωνικοπολιτικὴ). Ἡ ἐνότητα, μάλιστα, αὐτὴ τῶν κοινωνικοπολιτικῶν διακονιῶν συμπεραίνεται ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ἀνεκαθεν στὰ χωριά τῆς πατρίδος μας τὸ σχολεῖο, ἡ Ἐκκλησία καὶ τὰ γραφεῖα τῆς κοινότητος εὐρίσκονται συνήθως στὸν ἴδιο ἢ σὲ παρακείμενους χώρους, οἱ δὲ ἀντίστοιχοι διάκονοι - λειτουργοὶ (παπὰς, δάσκαλος, πρόεδρος κοινότητος) συνεργάζονταν γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ. Συνακόλουθα, μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀναφέρει τὶς τρεῖς λειτουργίες τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς (λογικὴ - συναισθηματικὴ - βουλητικὴ), τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῶν τριῶν μεγάλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας (σοφὸς Βασίλειος, συναισθηματικὸς Γρηγόριος, πρακτικὸς Ἰωάννης) κ. ο. κ.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐξ ἄλλου κοινότητα δανεῖσθη ἀπὸ τὴν ἀρχαιοελληνικὴ ἀκόμη καὶ τὰ ὀνόματα τῶν λειτουργιῶν καὶ τῶν διακονημάτων: «ἐκκλησία», «διακονία», «ἀντιλήπτωρ», «κυβερνήτης», «πρεσβύτερος», «ἀπόστολος», «εὐαγγελιστής», «ὄρφανοτρόφος», «κουροτρόφος» κ.ἄ. Πέρα ὅμως ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴ αὐτὴν σχέση ὑπάρχει καὶ μιὰ βαθύτερη οὐσιαστικὴ σχέση.

Ὅπως λ.χ. στὴν ἀρχαία πολιτεία ἐφαρμόστηκαν δημοκρατικοὶ θεσμοί, τὰ θεωρικά, οἱ «λειτουργίες», ὁ θεσμὸς τῶν κληρωτῶν ἀρχόντων, τῶν λαϊκῶν δικαστῶν, ἔτσι καὶ στὴν πρώτη ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα ἐφαρμόστηκε ἡ δημοκρατικὴ ἐκλογή τῶν ἐπτὰ διακόνων (Πράξεις ΣΤ', 1-7), τῶν ἀνθρώπων δηλ. ἐκείνων ποῦ θὰ ἀσχολοῦντο μὲ τὴν «διακονία τῶν τραπεζῶν», τὴν καθαρὰ δηλ. κοινωνικὴ διακονία (οἱ ἄλλες δύο ἦταν ἡ «προσευχὴ», ἡ πνευματικὴ διακονία, καὶ «ἡ διακονία τοῦ λόγου», ἡ μορφωτικὴ διακονία, πρβ. Πράξ. ΣΤ' 4).

Ἐκτοτε ἡ δημοκρατικὴ πρακτικὴ καθιερώθηκε στὴν Ἐκκλησία μὲ τρανώτερη ἀπόδειξη τὴν εἰσαγωγή τοῦ Συνοδικοῦ θεσμοῦ γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν κρίσιμων ζητημάτων τῆς (πρβ. Οἰκουμενικὲς Σύνοδοι), ὅπως ἐξ ἄλλου μαρτυρεῖ καὶ ὁ Στ' κανόνας τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου («κρατεῖτω ἡ τῶν πλειόνων ψῆφος»).

Ἀλλὰ καὶ ἔκτοτε τὰ χωρία - κοινότητες στὸ Βυζάντιο, οἱ συνεχῆς, οἱ κοινότητες κατὰ τὴν Τουρκοκρατία, τὰ κοινῶν μοναστήρια καὶ ἡ κοινοτικὴ ὀργάνωση γενικώτερα, ὅπου ἐφαρμόστηκε, ἀπετέλεσε συνεκτικὸ κρίκο τόσο γιὰ τὰ ἐπιμέρους πρόσωπα ὅσο γιὰ ὁλόκληρη τὴν κοινωνία πρὸς σωτηρία τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ορθοδοξίας ἀπὸ τοὺς πάσης φύσεως ἐχθροὺς των. Καὶ μάλιστα οἱ κοινότητες δὲν λειτουργοῦσαν μόνον σωστικὰ ἀλλὰ καὶ ὡς παράγοντας περαιτέρω προόδου καὶ ἀνάπτυξης. Χάρη στὴν κοινοτικὴ αὐτοδιοίκηση τὰ μικρὰ αὐτὰ κύτταρα ὄχι μόνον διατηροῦνταν τὰ ἴδια χωρὶς νὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν ἔξω διοίκηση ἀλλὰ καὶ τροφοδοτοῦσαν μὲ ἐπιτυχία τὸν ὑπόλοιπο κοινωνικὸ ἴστό. Γι' αὐτὸ καὶ δέχθηκαν καὶ δέχονται συνεχῶς πλήγματα ἀπὸ τοὺς πάσης φύσεως δυνάστες καὶ ἐχθροὺς τῆς κοινοτικῆς ὀργάνωσης. Ἡ ἔλλειψη δὲ αὐτῆς συνεργασίας καὶ κοινωνικῆς συνοχῆς θεωρεῖται ἀπὸ τὶς κύριες αἰτίες γιὰ τὴν σημερινὴ κρίση στὴν ἑλληνικὴ κοινωνία.

Εἶναι, ὡς ἐκ τούτου, κατανοητὸ ὅτι γιὰ νὰ ξεπεραστῇ ἡ πολυπλευρὴ αὐτὴ κρίση εἶναι ἀναγκαῖα καὶ ἐπιτακτικὴ ἡ ἀναβίωση τοῦ θεσμοῦ τῶν κοινοτήτων, ὅπου θὰ κυριαρχεῖ τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης, τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς κοινότητος τῶν ἀγαθῶν καὶ τῆς κατανομῆς τῶν ἀναλόγων τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐπιμέρους προσώπων, ὅπως γίνονταν στὶς πρώτες ἀποστολικὲς κοινότητες (Πράξ. Β' 44-45, Δ' 32).

Σοφία Μπεκρή, φιλόλογος - θεολόγος

Από άταξίες σε βαναυσότητες

Τελειώνοντας και μάλιστα νικηφόρα το κομμάτι εκείνο των διεκδικήσεων που είχε σχέση με τον Οίκο Τυφλών και γενικά με την εκπαίδευση (άρθρο «Αγώνας Τυφλών, φύλλο Μαΐου αρ. 424, σελ. 3), ο αγώνας συνεχίστηκε και μάλιστα έντονότερα για την επαγγελματική αποκατάσταση και για την πρόνοια των τυφλών.

Οι μήνες περνούσαν και τα πράγματα δεν βελτιώνονταν παρά τις τόσες αγωνιστικές κινητοποιήσεις. Γι' αυτό αρχές Ιουνίου 1977 αποφασίστηκε να πραγματοποιηθεί γενική απεργία πείνας όλων των αγωνιζομένων τυφλών στην περιοχή του Συντάγματος και μάλιστα στον χώρο μπροστά από τον Άγνωστο Στρατιώτη. Ταυτοχρόνως οι αντιπροσωπεΐες τους επισκέπτονταν τους αρμοδίους για να επιτύχουν κάποια αποτελέσματα. Εν όψει λοιπόν μία αντιπροσωπεία των επισκεπτόταν αλληλοδιαδόχως τον Δήμο Αθηναίων και το Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως, το σύνολο των τυφλών παρέμενε στον χώρο μπροστά από το μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη. Εκεί συνέχισαν με συνθήματα και κραυγές να διαδηλώνουν την απόφασή των να μην υποχωρήσουν, εάν δεν δικαιωθούν.

Πάρα πολλοί περαστικοί σταματούσαν και συμπαραστέκονταν στους αγωνιζόμενους τυφλούς. Γρήγορα ο τόπος γέμισε εκτός από τους συμπαραστάτες και από πολυάριθμους αστυνομικούς, οι οποίοι περικύκλωσαν τους τυφλούς και τους παρώτρυναν να σταματήσουν και να διαλυθούν. Οι τυφλοί, όμως, ακόμη περισσότεροι έκραζαν και ο κόσμος ακόμη περισσότερος συγκεντρωνόταν. Τελικά η αστυνομία έτοιμάστηκε να διαλύσει βίαια την συγκέντρωση. Μόλις αυτό έγινε αντιληπτό, ο

Βασίλης έσπευσε στην άκρη των διαμαρτυρομένων και ζητούσε να μιλήσει με τον επικεφαλής, για να βρεθεί τρόπος αποφυγής της συγκρούσεως. Τότε οι άνθρωποι του επικεφαλής είπαν στον Βασίλη: «Ελα λίγο πιο έδω, για να τα πούμε καλύτερα», και ο Βασίλης έκανε δυο τρία βήματα προς το μέρος των, για να ακουστή καλύτερα ή φωνή του. Ταυτοχρόνως ο επικεφαλής αντί για συζήτηση έδωσε το σύνθημα για βίαιη διάλυση της συγκεντρώσεως.

Δύο δε από τους άνδρες του επικεφαλής ώρμησαν πάνω στον Βασίλη και πιάνοντάς τον ο ένας από δεξιά και ο άλλος από αριστερά προσπαθούσαν να τον απομακρύνουν από την συγκέντρωση. Επειδή όμως ο Βασίλης πατώντας γερά στο έδαφος αντιστεκόταν, άλλοι δύο αστυνομικοί τον άρπαξαν από τα πόδια και όλοι μαζί τον ώδηγησαν στο παρακείμενο όχημα της αστυνομίας φωνάζοντάς του: «Μπρέσνιεφ, θέλεις συλλαλητήρια και ταραχές; Τώρα θα δης!». Και πιάνοντας το δεξί του χέρι προσπαθούσαν να το σπάσουν. Τότε ο Βασίλης ξεχνώντας τον πόνο του χεριού φώναξε με όλη του την δύναμη: «Δεν είμαι ο Μπρέσνιεφ! Είμαι ο Βασίλης και είμαι Έλληνας χριστιανός». Ταυτοχρόνως απευθυνόμενος προς το πλήθος έκραζε: «Έλληνες! Έλληνες! Κοιτάξτε τα όργανα των αντιχρίστων πώς φέρονται στα αδέρφια σας!»

Εν τω μεταξύ οι λοιποί αστυνομικοί ξυλοκοπούσαν αλύπητα τους συγκεντρωμένους τυφλούς, οι οποίοι έκραζαν τα αντιεξουσιαστικά μηνύματα και καλούσαν ασθενοφόρο για τους τραυματίες. Ένας μάλιστα τυφλός και μονόχειρας ονομαζόμενος Λευτέρης Καρβούνης, αντί να φωνάζει, άρχισε να κάνει περιστροφές γύρω από

τον εαυτό του και να γρονθοκοπή όλους εκείνους τους αστυνομικούς που προσπαθούσαν να τον συλλάβουν. Οι αστυνομικοί νόμιζαν ότι με τα πρώτα χτυπήματα οι τυφλοί θα τρομοκρατούνταν και θα διαλύονταν. Δεν φαντάζονταν ότι θα αντιμετώπιζαν τέτοια αντίσταση και τέτοια συμπαράσταση του λαού. Εν τω μεταξύ, εν όψει οι αστυνομικοί συνέχιζαν να σπρώχνουν τον Βασίλη στο όχημα και να του πιέζουν το χέρι, για να του το σπάσουν, ακούστηκε μια δυνατή φωνή: «Σταματήστε! Είναι εντολή του Υπουργού».

Φαίνεται ότι η αντιπροσωπεία των τυφλών υπό τον Π. Κουρουμπλή που ήταν στο Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως πληροφορήθηκε τα συμβαίνοντα στην πλατεία Συντάγματος γεγονός και ζήτησε από τον υπουργό κύριο Σταμάτη να επέμβει. Έτσι, δόθηκε η εντολή να σταματήσει το ξυλοκόπημα και οι λοιπές βιαιοπραγίες και να ελευθερωθεί ο Βασίλης, πριν προλάβουν οι αγριάνθρωποι να του σπάσουν το χέρι.

Η αγρία αυτή συμπεριφορά των αστυνομικών, παρά την ταλαιπωρία και το ξυλοκόπημα των τυφλών, είχε θετικά αποτελέσματα. Ο Τύπος και τα άλλα Μέσα Ένημερώσεως, πολλοί Βουλευτές και της αντιπολιτεύσεως αλλά και πολλοί άνθρωποι του πνεύματος δήλωσαν με κάθε τρόπο την συμπαραστάση των προς τους αγωνιζόμενους τυφλούς και ζήτησαν από την κυβέρνηση να λάβει μέτρα και για την εκπαίδευση και για την αποκατάσταση και για την περιθαλψη των τυφλών. Η επάνδρωση μάλιστα των Υπουργείων Κοινωνικών Υπηρεσιών και Παιδείας με νέα πρόσωπα συνέβαλε να αρχίσει μια σοβαρή προσπάθεια για την κάποια βελτίωση της θέσεως των τυφλών στην ελληνική κοινωνία.

(Από το υπό έκδοση βιβλίο του Β. Τσούπρα *Οργάνων Τάξεως Άταξίες*)

Η Μεγάλη Έλλάς της Βυζαντινής κυριαρχίας

Χρήστου Γ. Μαλτέζου, Δρ. Χημικού

Α' μέρος

Οι Ελληνικές αποικίες διετηρήθησαν ζωντανές πολλούς αιώνες. Στα χρόνια του Στράβωνος (67π.Χ. - 23μ.Χ.) εσώζοντο ακόμη ο Τάρας, το Ρήγιον και η Νεάπολις με την ελληνική τους υπόσταση, όπως φαίνεται στα «Γεωγραφικά» αυτού. Οι Λατίνοι επίσης συγγραφείς Τάκιτος, Απουλήιος κ. ά. μας βεβαιώνουν για την ύπαρξη των Ελλήνων στην Ιταλία.

Αφού η έδρα του Ρωμαϊκού κράτους μετεφέρθη στην πόλι Βυζάντιο εν μέσω ενός καθαροαίμου ελληνικού πληθυσμού, όπως οι Θρακες, ήταν επόμενο ολόκληρος η Ελληνική Ανατολή να αναζητήσει, ενώ η Ρώμη -και μαζί της ο δυτικός κόσμος, να χάσει ένα μέρος της αίγλης και της ζωτικότητας που είχε. Με την διανομή των εδαφών της αυτοκρατορίας που έκαναν οι διάδοχοι του Μ. Κωνσταντίνου προεκλήθη μεγάλη άνωμαλία. Ο έσωτερικός πόλεμος κυριάρχησε και συνεχίσθη επί Ιουλιανού του «Παραβάτου». Μετά τον θάνατο του Θεοδοσίου του «Μεγάλου» (395) οι διάδοχοί του μοιράσθηκαν το Κράτος το οποίο έτσι έχωριστη σε δύο τμήματα: το δυτικόν, με έδρα τη Ρώμη (που έλαβε ο Ονώριος) και το ανατολικόν με την Κωνσταντινούπολιν (που εκράτησε ο Αρκάδιος). Το 476 το δυτικόν κράτος περιήλθε στους Γερμανούς.

Το Ανατολικόν Κράτος, και πέραν της πρωτεύουσας του Κωνσταντινουπόλεως, εξαρχής εδράζετο κυρίως επί των ελληνικών χώρων και πληθυσμών στις χερσονήσους του Αΐμου και της Μικράς Ασίας. Και οι χώροι αυτοί ανήκαν σε μία Ανατολική Μεσόγειο που έζη με τον πολιτισμόν του προσφάτου Ελληνιστικού της παρελθόντος. Δεν ήταν λιγότερες οι περιπέτειες που πέρασε το Ανατολικόν Κράτος εξ εκείνων που δοκίμασε το Δυτικόν. Ούτε οι έχθροι που το απείλησαν ήταν λιγώτερο φοβεροί από εκείνους που κατέλυσαν την έξουσίαν της αρχαίας Ρώμης.

Στην Ανατολή, η Ρωμαϊκή Έξουσία και ο Έλληνικός Κόσμος συνεζεύχθησαν και έπροστάτευσαν αλλήλους. Έτσι η Ανατολική αυτοκρατορία που ήταν από εκείνους τους καιρούς Ελληνική στην ουσία και στο πνεύμα, εξακολουθούσε να είναι ρωμαϊκή στην παράδοσι και δεν έπαψε να διεκδικεί την Ρώμη, την γηραιάν πρωτεύουσα της Αυτοκρατορίας και μαζί μ' αυτήν την Δύσιν και την ολοκλήρωσιν της ένότητος του Ρωμαϊκού κόσμου, όπως δηλ. ήταν στους «παλαιούς καλούς καιρούς».

Δραστηριότητες των Επάλλξεων

Επίκαιρες όμιλίες

Στην κεντρική αίθουσα των Επάλλξεων, Ζήνωνος 3, β' όρ., Όμόνοια κατά τον μήνα Μάιο έλαβαν χώρα οι ακόλουθες όμιλίες:

Σάββατο 18 Μαΐου: Η Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου. Σχετική δημοσίευση έγινε στο προηγούμενο φύλλο.

Τετάρτη 29 Μαΐου: Η Πόλις εάλω· ο Έλληνισμός; Αναφορά στις βαθύτερες αιτίες και στις συνέπειες της Αλώσεως για τον Έλληνισμό τότε και σήμερα.

Σάββατο 1 Ιουνίου: Σχέση Ελληνισμού και Χριστιανισμού κατά τον Αγ. Ιουστίνου τον φιλόσοφο και μάρτυρα. Αναφορά στον σπερματικό λόγο κατά τον Αγ. Ιουστίνου και στην μεγάλη προσφορά των Απολογητών και μάλιστα του Ιουστίνου στην υπεράσπιση, κατανόηση και διάδοση του Χριστιανισμού, με την βοήθεια της ελληνικής φιλοσοφίας. Η προσφορά αυτή κρίνεται ιδιαίτερας κρίσιμη στις μέρες μας που αναβιώνουν επικίνδυνα απόκοσμες ή νεοπαγανιστικές θεωρίες.

Βραδυνό Κοινωνικό

Το **Σάββατο 11 Μαΐου** και **ώρα 7:00 μ.μ.** στην κεντρική αίθουσα των Επάλλξεων διοργανώθηκε εκδήλωση με την **ευκαιρία της έορτης των Μυροφόρων και των Έπτὰ Διακόνων**, για να τονιστεί η κοινωνικότητα της Καθολικής Ορθοδοξίας, χωρίς την βίωση της οποίας δημιουργούνται πολλαπλές ανισότητες, αδικίες, διενέξεις και συγκρούσεις. Εισηγήσεις πραγματοποιήθηκαν από τους **κ. Λάμπρο Σκόντζο**, θεολόγο-συγγραφέα και συνεργάτη του Ρ/Σ «Πειραική Εκκλησία», με θέμα την δημιουργία και την δράση των πρώτων αποστολικών κοινοτήτων, από την **κ. Σοφία Μπεκρή**, με θέμα την προσφορά των κοινοτήτων στο Βυζάντιο, στην Τουρκοκρατία και στην νεώτερη εποχή έως τις ημέρες μας (σε άλλη στήλη της παρούσης δημοσιεύεται σχετικό άρθρο της κ. Μπεκρή από παλαιότερη όμιλία), και από τον **κ. Βασίλειο Τσούπρα**, που αναφέρθηκε στην σημασία του κοινοτικού θεσμού ως απαραίτητου παράγοντα για την πρόοδο των προσώπων και της κοινωνίας. Ακολούθησε **άπονομη Βραβείων Κοινωνικότητας**, όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος στον Ρ/Σ «Πειραική Εκκλησία» και στον κ. Λάμπρο Σκόντζο για την πολύτιμη κοινωνική των προσφορά.

Έκδήλωση Μνήμης

Το Σάββατο 25 Μαΐου και ώρα 7:00 μ.μ. έλαβε χώρα στις «Επάλλξεις», Ζήνωνος 3, εκδήλωση - αφιέρωμα για την Άλωση της Πόλεως με σχετική όμιλία από τον υπεύθυνο των Επάλλξεων κ. Β. Τσούπρα και με απόδοση θρήνων για την Άλωση από την χορωδία των Επάλλξεων. Το γενικό μήνυμα ήταν ότι, για να μην θρηνησουμε άλλες έξωτερικές αλώσεις, χρειάζεται να προλαμβάνονται οι πιο επικίνδυνες έσωτερικές αλώσεις, από τις οποίες απειλείται δυστυχώς και σήμερα η πατρίδα μας.

Ασημίνα Τσάμου

Αρωγές για τις Επάλλξεις

Τερά Μονή Θαψανών	15€
Κορδάτου Μαρία	20€
Σπανοπούλου - Παππά Ανθούλα	20€
Λουκίδης Δημήτριος	20€
Σκουτέρη Τασία	20€
Κατσίρης Δημήτριος	20€
Στεργιούλη Βασιλική	10€
Σκοτόρης Κωνσταντίνος & Έλλη	15€
Οικογένεια Νικολάου Καβουρίνου	50€
Έσκιτζής Οδυσσέας	9€
Γκεζερλή Σταθούλα	100€
Στυλιανίδης Αθανάσιος	20€
Λειβαδάρος Αντώνιος	20€
Σαλογιάννη Μαρία	5€
Μαϊστρου Κατερίνα	20€
Μ. Μ.	20€
Αντωνόπουλος Γ.	50€

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ίδιοκτησία: Πολιτιστική και Κοινωνική Κίνηση «Επάλλξεις»

Έκδότης: Βασίλειος Τσούπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεία: Ζήνωνος 3, 104 31 Αθήνα
Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152

e-mail: epalxeis@otenet.gr

ιστοσελίδα: www.epalxeis.gr

Προαιρετικές Εισφορές- Έμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ